

מען צוליב מיין נאמען. ווער אבער עס וועט  
 אויסהאלטן ביז צום סות, דער וועט געראטעוועט  
 ווערן. און ווען זיי פארפאלאגן אייר אין דער דזאינער  
 באמה זאג אייד אייר: אייר וועט נישט אדורכגיגין.  
 די שטעט פון ישראַל, ביז דער בן-אדם וועט קומען.  
 א תלמיד אייז נישט איבער זיין רבין, און א קנעכט  
 נישט איבער זיין האָר. עס אייז געבוג פאָר דעם  
 תלמיד. אָז ער זאל זיין זוי זיין רבין, און דער קנעכט  
 ווֹי זיין האָר. אויב דעם בעל הבית האָט מען גערופן  
 בועל זבול, וויל מער זיבגע בני-ביה! דעריבעל  
 זאלט אייד זיך נישט פאָרכטן פאָר זיין! וואָס וועט נישט  
 אייז נישטאָ קיין באַהאלטענען זאָר, וואָס אָז געשטפלשעט  
 אנטפלעקט ווערן; און קיין פאָרבאָרגענע זאָר.  
 וואָס וועט נישט באַקאנט ווערן. וואָס אָז זאג  
 אייד אין דער פינסטער. דאס זאלט אייד אָויסרוףן אויף  
 אינט ליכט, און וואָס עס ווערט אייד אָויסרוףן אויף  
 די דעכער. און פאָרכט זיך נישט פאָר דִי, וואָס  
 טיטין דעם גור, אָבער האָבן נישט קיין קראפט צו  
 טיטין די נשמה; אָמער זאלט אייד זיך פאָרכטן פאָר  
 דעם, וואָס אייז בכה צו פאָרדאָרבּן סאיַיְדּי. די נשמה  
 סאיַיְדּ דעם גור אין גהנום. פאָרכויפט מען דען  
 נישט צוורי פיגעלעך פאָר אין פֿרּוֹתָה? און דאָר  
 פאלט נישט קיין אַינְסְפּוּרְטָן זיַיְצְרָאָרְטָן אָפּילְוּ דִי האָר פון  
 פאָטער. בייד אָיְיךְ אָבער זענען אָפּילְוּ דִי האָר  
 האָבן; אייר זענט ווערט מער ווֹי אָסְטּ פֿיַגְעַלְעָךְ.  
 ווער זשע עס וועט מיך מודה זיין פאָר דִי  
 מענטשן, וועל אייד דעם אויך מודה זיין פאָר מײַן  
 פאָטער, וואָס אייז אין הימל. ווער אָבער עס וועט